

ἤκουον τὴν συμβουλὴν ταύτην, ἴσως ἤθελον ἀναγκάσει τὸν Ἀλέξανδρον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια ἄλλ' ἢ ἀμάθεια, ἢ ὑπεροψία καὶ ἢ ἰδιοτέλεια αὐτῶν ἐματαιώσαν τὸ σοφὸν ἐκεῖνο βούλευμα. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκτιμῆσωσι τὴν στρατιωτικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἐνταυτῷ πεποιθότες εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀπέβαλον τὴν περὶ ὑποχωρήσεως πρότασιν ὡς ὑβριστικὴν καὶ ἤρχισαν νὰ ὑποψυρίζωσιν ὅτι ὁ Μέμνων ἐπιθυμεῖ νὰ παρατείνῃ τὸν πόλεμον ἵνα ἰσχύσῃ ἔτι μᾶλλον παρὰ τῷ Δαρείῳ. Συντέλεσε δὲ εἰς τὴν τοιαύτην τῶν Περσῶν γνώμην καὶ τοῦτο, ὅτι, ἐπειδὴ ὄλοι αὐτῶν αἱ πρόσοδοι ἐλαμβάνοντο ἀπὸ τῆς χώρας ἐν ἣ διεξήγετο ἤδη ὁ πόλεμος, ἐὰν ἡ χώρα αὕτη ἡρημούτο, ἤθελον στερηθῆ πλουσιωτάτων πόρων. Ὅθεν ἀπορρίψαντες τὴν πρότασιν τοῦ Μέμνωνος ἀπεφάσισαν νὰ περιμείνωσι τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γρανικοῦ ποταμοῦ.

Τὸ ποτάμιον τοῦτο, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀναφέρεται μὲν ἤδη ἐν τῇ Ἰλιάδι ἄλλ' ἐκ τῆς προκειμένης μάλιστα περιστάσεως ἀπέβη ἀείμνηστον, πηγάζει ἀπὸ μίας τῶν κορυφῶν τῆς Ἰδης πλησίον τῆς Σκήψεως, ρέον δ' ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν ἐκβάλλει εἰς τὴν Προποντίδα. Καὶ βαθὺ μὲν δὲν εἶναι· περὶ τὸν χῶρον μάλιστα ὅπου ἐστρατοπέδευον οἱ Πέρσαι φαίνεται πολλαχοῦ διαβατόν. Ἄλλ' ἢ δεξιὰ αὐτοῦ ὄχθη, εἰς ἣν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ἔμελλον νὰ διαβιβασθῶσιν οἱ Ἕλληνες, εἶναι ὑψηλὴ καὶ ἀπόκρημνος ὥστε ἡ διαπεραιώσις δὲν ἦτο εὐκόλος. Οἱ ἀπὸ Ζελείας προσελάνοντες Πέρσαι κατέλαβον ταύτην τὴν δεξιάν, τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Γρανικοῦ πλευρὰν περὶ Ἀδράστειαν, πόλιν ἑλληνίδα, κειμένην μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου, ἑλληνίδων καὶ τούτων πόλεων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀναχωρήσας ἀπὸ Ἀρίσβης, ὅπου ἐξήτασε τὸ τελευταῖον τὸν στρατόν, τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἤλθεν εἰς Περκώτην, τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν ποταμὸν Προσάκτιον, τὴν δὲ τρίτην εἰς Ἐρμωτον καὶ τὴν τετάρτην προεχώρησεν ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν, ἔχων τὸν στρατόν συντεταγμένον ἐπιμελῶς, δηλαδὴ τάξας μὲν διπλὴν τὴν φάλαγγα τῶν ὀπιτιῶν, ἄγων δὲ τοὺς ἱππεῖς κατὰ τὰ δύο κέρατα, ἀποπέμψας δὲ τὰ σκευοφόρα εἰς τὰ ὀπίσθια. Καὶ ἅμα πλησιάσας τὸν ποταμὸν συνέταξεν ἀμέσως τὴν στρατιὰν πᾶσαν ὡς ἐπὶ μάχην· διότι συνεβούλευσε μὲν ὁ Παρμενίων νὰ ἀναβληθῆ εἰς τὴν ἐπιούσαν ὁ ἀγὼν ἄλλ' ὁ βασιλεὺς, γινώσκων, ὅπως καὶ ὁ Μέμνων, ὅτι εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπάσας τὰς πιθανότητας τοῦ ἐκ παρατάξεως ἀγῶνος, ἀπεφάσισε νὰ μὴ δώσῃ εἰς τοὺς Πέρσας καιρὸν νὰ ὀπισθοδρομήσωσι τυχὸν διὰ νυκτός.

Κατὰ τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου παραγγελθεῖσαν διακόσμησιν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὄλης δυνάμεως ἴσταντο αἱ ἕξ τῆς φάλαγγος τάξεις, τῶν ὁποίων (ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰν ἀριθμουμένων) ἐστρατήγουν ὁ Περδίκκας, ὁ Κοῖνος, ὁ Ἀμύντας, ὁ Φίλιππος, ὁ Μελέαργος καὶ ὁ Κρατερός. Ἀμέσως πρὸς δεξιάν τῆς φάλαγγος ἴσταντο οἱ ὑπασπισταί, ὧν ἠγείτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος. Ἐπειτα ἤρχοντο οἱ σαρισσοφόροι, οἱ Παίονες καὶ ἡ ἕξ Ἀπολλωνίας ἴλη τῶν ἐταίρων, τῆς ὁποίας ἡγήθη ὁ Σωκράτης, ὄλων δὲ τούτων ἐστρατήγει Ἀμύντας ὁ Ἀρραβαίου ἐπὶ πᾶσι. ἑτάσσοντο τὸ λοιπὸν σῶμα τῶν ἐταίρων καὶ οἱ τοξόται καὶ οἱ ἀγχιάνες ἀκοντισταί, ἅπαντες οὗτοι ὑπὸ Φιλώταν, ἕτερον τοῦ Παρμενίωνος υἱόν, τοῦ ὁποίου μοῖρα ἀπετέλει τὸ ἀκρότατον δεξιὸν κέρα. Τὰ δ' ἀριστερὰ τῆς φάλαγγος ὄχυροῦντο ὁμοίως ὑπὸ τριῶν διαφορῶν ἱππικῶν μοιρῶν· καὶ πρῶτον ἐτάχθησαν ἐνταῦθα οἱ Θράκες, τῶν ὁποίων ἠρχεν ὁ Ἀγάθων, ἔπειτα οἱ σύμμαχοι ἱππεῖς ὑπὸ Φίλιππον τὸν Μενελάου καὶ τελευταῖον οἱ θητταλοὶ ἱππεῖς, ὧν ἠγείτο Κάλλας ὁ Ἀρπάλου, τοῦ ὁποίου ἡ μοῖρα ἀπετέλει τὸ ἀκρότατον ἀριστερὸν κέρα. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἀνέλαβεν αὐτὸς τὴν στρατηγίαν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, ἐπέτρεψε δὲ τὴν ἀριστερὰν εἰς τὸν Παρμενίωνα. Εἰς τὴν ἀντικρὺ τοῦ Γρανικοῦ ὄχθην παρετάσσετο, παρὰ τὸν ποταμὸν, τὸ περσι-